

ІГНАТЬЄВ Олексій Олексійович (Игнат'єв Алексей Алексеевич; 02(14). 03. 1877, С.-Петербург — 20. 11.

1954, Москва) — російський дипломат. Син [О. Ігнат'єва](#). Граф (1877). Генерал-лейтенант (1943). Закін. Київ. кадет. корпус (1894), Пажес. корпус (1896), Микол. академію Генштабу (1902). Перебував на військ. службі, 1904–05 брав участь у рос.-япон. війні. 1908–12 — військ. аташе у Данії, Швеції та Норвегії, 1912–17 — у Франції. Підтримав більшов. переворот 1917, у 1925 передав рад. уряду 225 млн рублів золотом, які належали Рос. імперії та були покладені на його ім'я у франц. банки, за що підданий бойкоту з боку емігрант. організацій (звернення з вимогою суворо покарати І. підписав його рідний брат). Працював у торгпредстві СРСР у Парижі; від 1937 — в Упр. військ.-навч. закладів Червоної армії; від 1942 — у Воєн. видавництві Наркомату оборони СРСР (обидва — Москва). 1947 вийшов у відставку. Автор спогадів «Пятьдесят лет в строю» (Москва, 1959; 1986; 2002).

[О. Л. Скрыбін](#)

Бібліографічний опис:

Ігнат'єв Олексій Олексійович / О. Л. Скрыбін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13733>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).